

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์โพสทูเดย์ ฉบับประจำวันที ๑๐ เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๑,๘-๙ มูลค่าข่าว ๑,๔๒๕,๐๑๕.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ผ้าไทยไม่เชย! จาก 3 ดีไซน์เนอร์

นี่ ออกแบบเด็กรุ่นใหม่ๆ มักคิดว่าผ้าไทยเชย ไม่เก๋เหมือนผ้าที่สั่งทอจากต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม จึงได้ร่วมมือกับศูนย์บริการวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดงาน “โครงการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม (การออกแบบเครื่องแต่งกายผ้าไทย)” กิจกรรมการออกแบบสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่สากล ค่ายวัฒนธรรม หรือ “วีพริง โดอะลือก” วัตถุประสงค์โครงการก็เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา ส่งเสริม สืบสาน และสืบทอดวัฒนธรรมของชาติ เพื่อให้เกิดคุณค่าทางสังคม และให้ประชาชนได้ตระหนัก ได้เห็นถึงความสำคัญ รวมถึงเป็นการจุดประกายแนวทางความคิดใหม่ๆ ทางสังคมและเศรษฐกิจ

ศิลปะการออกแบบเครื่องแต่งกายหรือแฟชั่น สาขาหนึ่งที่มีความโดดเด่นเป็นปัจจัยหลักในการสร้างสรรค์เศรษฐกิจใหม่ๆ คือ การผสมผสานระหว่างภูมิปัญญาไทยอย่างผ้าทอ ผ้าพื้นเมือง รวมถึงงานหัตถกรรมต่างๆ กับแนวคิดสร้างสรรค์ของนักออกแบบรุ่นใหม่ โดยคัดเลือก 3 นักออกแบบ “ยับบัด” ได้แก่ “พลภัฏฐ์ พลาภา” แปรนต์ “ริลลิสติก ชิตูเอชัน” “ธีระ ฉันทสวัสดิ์” แปรนต์ “ธีระ” และ “วิษระวิษญ์ อัครสันติสุข” แปรนต์ “วิษระวิษญ์” ไปลง 22 พื้นที่ใน 5 จังหวัด ได้แก่ จ.ขอนแก่น บุรีรัมย์ อุบลราชธานี เชียงใหม่

และนครราชสีมา ที่ล้วนมีการสืบสานผ้าทอ ผ้าพื้นเมือง และงานหัตถกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ พัฒนาผ้าและเทคนิค ตลอดจนนำผ้าเหล่านั้นมาพัฒนา กลั่นกรองและสร้างสรรค์ จนเกิดเป็น 3 คอลเลกชั่น 3 อิมที่สวยสดงดงาม เต็มไปด้วยความสร้างสรรค์ บางคอลเลกชั่นฉีกรูปแบบเสื้อผ้าสไตล์ไทยๆ ไปอย่างสิ้นเชิง ซึ่งน่าจะพอเป็นแนวโอเดียให้ทั้งนักออกแบบรุ่นใหม่ๆ รวมถึงผู้สวมใส่ได้มองเห็นและจุดประกายใหม่ๆ

โทนสีของผ้าไหม เป็นเรื่องน่าสนใจ

ท่ามกลางกระแสการเกิดแบรนด์แฟชั่นทั่วโลก งานออกแบบของ อุ๋-วิษระวิษญ์ ยึดถือเอกลักษณ์คือการนำเทคนิคต่างๆ มาประยุกต์ใช้อย่างเชี่ยวชาญ เช่น งานฝีมือที่ประณีต รายละเอียดขยับย่อยที่สอดแทรกอยู่บนแพตเทิร์น และการเล่นกับฟอร์มรูปทรงเรขาคณิต อีกทั้งวิษระวิษญ์ยังนิยมหยิบใช้ผ้าไทยในงานออกแบบของเขาโดยตลอด ทำให้เขาได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในนักออกแบบโปรเจกต์นี้ และเมื่อเขาลงพื้นที่ 22 ชุมชน 5 จังหวัด ทำให้เขาได้พบเห็นโทนสีของผ้าไหมที่หลากหลาย และเป็นเรื่องที่ทำทนายมากขึ้น แต่พอลองทำขึ้นมาดูจริงๆ ก็เหมือนอาหารที่อยู่ด้วยกันได้ และทำให้เขาค้นพบความสนุกกับสีล้วน แนวคิดการออกแบบของ

พลภัฏฐ์/วิษระวิษญ์/ธีระ

เขาได้รับแรงบันดาลใจมาจาก The right amount of wrong คือสิ่งที่ผิดแต่เหมาะสม

“ปกติจะทำแต่ชุดโมโนโทนมากกว่า คราวนี้มีสีที่หลากหลาย มีทั้งผ้าไหมลายเสือสีดำ สีพาสเทลผสมกัน ผ้าที่ใช้ในโปรเจกต์นี้เป็นผ้าไหมมัดหมี่เป็นหลัก โดยเป็นผ้าไหมของขอนแก่นกับบุรีรัมย์ และมีผ้าชิ้นที่สั่งทอพิเศษเป็นลายเสือ ทอขึ้นมาใหม่ ไม่ใช่ลายพิมพ์เป็นผ้าไหมมัดหมี่เหลืองดำเทา ผสม มีแค่ที่ชุมชนเดียวที่มหาสารคาม”

ผลงาน : ธีระ

คอลเล็กชันพิเศษนี้ วิชระวิชญ์ออกแบบกระโปรงใช้ผ้า8ชั้น บานพลิ้วที่สามารถใช้ได้หลากหลายโอกาส กลายเป็นชิ้นซิกเนเจอร์ที่มิคซ์แอนด์แมตซ์สามารถใส่ได้จริงในเวลาทำงานหรือใส่เล่นๆ ก็ได้

“ปกติคนมักคิดว่าผ้าไทยต้องใช้ได้ในโอกาสพิเศษเท่านั้น แต่คราวนี้ลืมไปได้เลย อยากให้คิดว่า คือผ้าไทยชนิดหนึ่งที่ใส่แล้วสนุก คุณค่ายังอยู่ โดยอยู่ไม่รีดบดด้วยผ้าขาว เพื่อให้ดูแลรักษาง่ายไม่ต้องซักแห้ง งานดีไซน์ก็คิดเพื่อคนรุ่นใหม่โดยแท้ คือดูวัยรุ่นแต่ช่วงวัยค่อนข้างกว้าง สำหรับผู้หญิงทุกๆ วัย โดยได้รับแรงบันดาลใจจาก

The right amount of wrong คือสิ่งที่ผิดแต่เหมาะสม เช่น ตีนผ้าเอามาวางแพดเทิร์นใหม่บนอกเสื้อ เกิดเอฟเฟกต์ใหม่ๆ แต่ยังคงความเป็นผ้าไหมเหมือนเดิม มีการหยิบนำมาผสมกับผ้าอื่นๆ เช่น ผ้าชีฟอง ทวิตผ้ายัดเพื่อลดจำนวนการใช้ไหมลงจะได้มีราคาที่ถูกลง และมองตลาดให้เป็นและเหมาะกับตลาดสากลด้วย

“มุมมองว่าผ้าไหมไทยเป็นงานฝีมือตั้งแต่กระบวนการเลี้ยงไหม การทอ ซึ่งทุกคนต้องช่วยกันคนละนิดละหน่อย เพื่อให้การสร้างสรรค์ผ้าไหมยังคงอยู่ได้ ไม่จำเป็นที่เราต้องใส่ผ้าไหมทุกชิ้นบนตัว แค่ใช้ผ้าไหมสัก 5-10% ก็ยังดีครับ”

หยิบผ้าไหมมาแทรกซิปไบโพลัสโตล

อีกหนึ่งนักร้องแบบเลือดใหม่ไทย ใหม่ พลัฎฐ์ เจ้าของแบรนด์เสื้อผ้าแนวสตรีทแวร์ “Realistic Situation” ถือเป็นหนึ่งในนักร้องแบบที่มีฝีมือครบเครื่องทั้งการใช้เทคนิคที่แปลกตา ไม่ว่าจะ เป็นลูกเล่นบนแพดเทิร์น หรือการผสมวัสดุเพื่อสร้างมิติใหม่ให้กับงาน สำหรับคอนเซ็ปต์หลักในงานออกแบบโปรเจกต์พิเศษนี้ เขาได้แนวคิดมาจากเวลาคนเห็นผ้าไหมมักนิยมใช้หลัง 6 โมงเย็น เพื่อใส่เป็นชุดออกงานตอนเย็นเท่านั้น ทำไมไม่นำผ้าไหมมาใช้ในชีวิตประจำวันบ้าง เขาจึงออกแบบด้วยการนำผ้าไหมมาตัดเย็บในรูปแบบเสื้อเชิ้ตเท่ๆ

ที่สามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวันทั้งกลางวันและกลางคืน ชุดคอลเล็กชันนี้จึงนำเสนอเป็นเซ็ทสี ขาวธรรมดาแต่เป็นผ้าไหมหมด สามารถใส่เป็นยูนิฟอร์มกับกางเกงดำได้

“เวลาทำเสื้อเมื่อก่อนใหม่จะคิดเป็นแฟชั่นค่อนข้างมาก แต่ครั้งนี้จะผสมผสานให้เข้ากับไลฟ์สไตล์ให้ซอฟต์ลง ใส่ง่าย หยิบจับง่าย ซักง่าย ใส่ไปทำงานก็ได้ ผ้าไหมที่หยิบมาใช้กับงานออกแบบครั้งนี้จึงเต็มไปด้วยความหลากหลาย เช่น ผ้าไหมโคราช เขียวไหม อุบลราชธานี แต่ละภาคทุกคนชอบผ้าไหมได้ แต่ละที่มีเอกลักษณ์ใหม่ แต่ใหม่เอามารวบรวมและไหมใหม่ เช่น ผ้าชิ้นมีลวดลายอยู่ข้างล่าง แต่ใหม่หยิบมาไว้เป็นชายเสื้อด้านบน แอปดูไม่รู้เลยว่ามันเป็นผ้าชิ้น จึงกลายเป็นลาย Stripe ขึ้นมาเป็นเสื้อผ้าได้ จึงลบความเป็นเทคดิชั่นนัล และสร้างมูลค่าใหม่ให้กับผ้า ดังนั้นรูปฟอร์มเรียบง่าย ผู้หญิงก็ใส่ง่าย”

อย่างไรก็ดี การลงพื้นที่ไปพบปะกับแหล่งผ้าไหมของไทยตามภูมิภาคต่างๆ ทำให้เขาค้นพบเสน่ห์ของผ้าไทยคือ ผ้าไหมที่ผ่านการทอมือและทอเครื่อง หน้ากว้างของผืนผ้าและความหนาละเอียดของผ้าที่แตกต่างกัน ตลอดจนการวางแพตเทิร์นที่ไม่ต้องตัดต่อเยอะ

“ใหม่อยากให้เด็กรุ่นใหม่ได้ลงพื้นที่ศึกษากิจกรรมวิถี ศึกษาคุณสมบัติของผ้าไหมอย่างแท้จริง อาจได้รับสิ่งใหม่ๆ เกิดขึ้น เพราะไม่ใช่แค่มีดหมีตีนจก ลูกแก้วเท่านั้น ถ้าอยู่เฉพาะใน กทม. จะไม่ได้ทำอะไรทำไร”

ผ้าไทยเขยในสายตาเด็กไทย

ธีระ เป็นที่รู้จักในวงการแฟชั่นเป็นอย่างดี ในฐานะดีไซเนอร์ประจำห้องเสื้อไซบูติก ดีไซเนอร์รับเชิญมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง เจ้าของแบรนด์ Rabbit Habit และ T-ra รวมไปถึงการเป็นตัวแทนดีไซเนอร์ไทยเข้าร่วมการจัดแสดงแฟชั่นและการประกวดระดับนานาชาติมากมาย อีกทั้ง

เขายังเป็นอาจารย์ภาควิชาแฟชั่นดีไซน์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ธีระค้นพบว่าเวลาที่ให้โจทย์นิสิตนักศึกษาไปออกแบบเสื้อผ้า มักบินไปเมืองนอกเพื่อไปหาซื้อผ้าเพื่อมาตัดเย็บคอลเล็กชัน โดยละเอียดการมองผ้าทอไทยๆ เพราะคิดว่าผ้าไทยมีความเขย ไม่เป็นอินเตอร์ ซึ่งเป็นความคิดของนักออกแบบไทยรุ่นใหม่ๆ ที่น่าเป็นห่วงมากๆ

“เด็กไทยยุคนี้เห็นผ้าไทยจะเป็นหน้าหนี เขาไม่สนใจเลย เขามองว่าเขย อีกสิ่งที่สำคัญคือ ผ้าไหมไทยราคาค่อนข้างสูง เขาจึงไปมองหาผ้าเมืองนอกดีกว่า หรือไม่ก็ผ้าทั่วๆ ไปตามท้องตลาด พอเราได้ยินแบบนี้ เราไปบังคับเขาไม่ได้ อีกทั้งเด็กไทยไม่ทำแพตเทิร์นเอง ไปจ้างเขาทำและสั่งให้ตัดเย็บโดยเขาออกแบบอย่างเดียว เพราะเขามองว่าเขาเป็นดีไซเนอร์ไม่ใช่คนตัดเย็บหรือคนสร้างแพตเทิร์น ซึ่งเป็นความคิดที่ผิด แต่เมืองนอกทุกอย่างต้องทำเองเพราะค่าแรงงานค่อนข้างแพง

เมืองไทยฝีมือแรงงานถูก เด็กไทยที่เป็นนักออกแบบจึงทำอะไรเองไม่เป็น อีกทั้งการรับอาจารย์สอนด้านการออกแบบที่จบไม่ตรงตามสาขา ไม่ได้จับด้านการออกแบบโดยตรง จึงไม่สามารถให้คำแนะนำได้ว่าผลงานอะไรที่สวยหรือไม่สวย อีกทั้งเจอเด็กไทยที่โอ้โก้สูงๆ เด็กบางคนก็เรียนแฟชั่นเพราะคิดว่าเก๋ เป็นการเรียนที่ฉาบฉวยผิวเผินกับแฟชั่นมากๆ ปัญหาของเด็กรุ่นใหม่คือทะเลงตัวผิดๆ ไม่มีสัมมาคารวะ ทำให้ไม่เปิดโลกที่จะเรียนรู้”

จากประสบการณ์ด้านการดีไซน์ที่ดึงผ้าไทยมาเป็นส่วนประกอบของคอลเล็กชันอยู่เสมอๆ ทำให้เขาได้รับการคัดเลือกให้ร่วมเป็นหนึ่งในดีไซเนอร์ของโครงการ เพราะเขารู้สึกหลงเสน่ห์ในความงามของผ้าไทย งานออกแบบระดับนานาชาติที่ธีระได้เป็นตัวแทนไปโชว์ผลงาน เขามักนำผ้าไทยไปเป็นส่วนประกอบเสมอ

“ค่ายรู้สึกประทับใจกับผ้าไทยมาตลอด เราชอบนำผ้าไหมไทยไปย้อมสี เพราะเราชอบเส้นใยที่เป็นธรรมชาติ เช่น เส้นไหม ลิ้นจี่ ผ้าฝ้าย ต่ายอยากสร้างโอเดียมใหม่ๆ ด้วยการนำผ้าไปย้อมด้วยดินสือออกมาสวยงามๆ ดูเป็นธรรมชาติต่างๆ

หรือย้อมด้วยสีย้อมสีจะชอบมากๆ พอได้รับการชักชวนก็ไม่ลังเลเพราะเรานัดผ้าไทยอยู่แล้ว เราก็ลงมือทำไปลงพื้นที่ตามชุมชนต่างๆ มีเวลาทำคอลเล็กชันเพียง 18 วัน แต่ต้องทำให้ได้ 40 ชุด ซึ่งถือว่าเป็นเวลาน้อยมากๆ ที่แรกก็ดันๆ ว่าเราจะทำอะไรเสื้อผ้าตั้ง 40 ชุด เพื่อนๆ ในวงการก็บอกว่าเขาอยากเห็นงานเดรปปิงซึ่งเป็นซิกเนเจอร์ของต่าย ต่ายก็เลยทำเสื้อผ้าเดรปปิงออกมา 10 ชุด ซึ่งพืดแบ็กหลังโชว์ออกมาดีมาก”

โจทย์การทำงานในครั้งนั้นเป็นการออกแบบที่ค่อนข้างท้าทาย และธีระพยายามฝึกกฎแบบใหม่ๆ ของตัวเอง คือ การใช้ผ้าไหมสีสดๆ โดยเขาเลือกผ้าไหมของปักธงชัย จ.นครราชสีมา ถือเป็นงานสร้างสรรค์งานใหม่ๆ ที่ไม่เคยทำมาก่อน

“ต่ายเลือกผ้าไหมสีเขยๆ ที่เขาไม่ใช้กัน เพราะต่ายชอบอะไรที่คนไม่ใช้ กฎเหล็กของเราคือการใช้สีสดๆ ที่คนมองข้าม เป็นผ้าที่อยู่ตามซอกหลืบที่คนลืม ต่ายก็ไปหาผ้าที่เก็บซ่อนไว้ตามมุม จนไปเจอผ้าลายไทยดอกวินเทจเหลือพับหนึ่งราว 3-5 เมตร ก็รีบซื้อมา แอบคิดผ้าแอบเขยเราก็ลองสู้ เพราะไม่เคยทำชุดลายดอกเขยขนาดนี้มาก่อน พอได้ผ้าชิ้นเอกมาแล้ว คาแรกเตอร์ของคอลเล็กชันจึงเผยออกมา เพราะคนไทยไม่ใช่ลายดอก แต่ต่ายก็มีวิธีนำเสนอของต่าย”

นอกจากผ้าไหมปักธงชัยลวดลายสีสด ธีระยังค้นหาผ้าลายดอกอื่นๆ แต่เป็นการกลับผ้า ด้วยการนำลายผ้าด้านในซึ่งออกลักษณะสีตุ่นๆ ก็มีเสน่ห์ดูสวยไปอีกแบบ

สำหรับการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ การลงไปเยี่ยมชาวบ้านตามพื้นที่ต่างๆ ทำให้เขาได้รู้

ว่า ชาวบ้านบางแหล่งได้ใช้ตัวไหมญี่ปุ่นที่ได้รับพระราชทานมาจากสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ จึงได้เส้นไหมที่ทอได้หนาและมีเส้นใยที่ยาวกว่าไหมไทย อีกทั้งมีคุณสมบัติยืดหยุ่นดีติดและได้สีที่สดกว่าหนอนไหมไทย สิ่งนี้เป็นความรู้ใหม่ที่เขาได้เรียนรู้ อีกทั้งมีนักศึกษาด้านการออกแบบลายผ้าลงไปคลุกคลีและช่วยกันพัฒนา ลวดลายผ้าทำให้ชาวบ้านมีลวดลายทอผ้า เนาะ การมัดการย้อมที่ทันสมัยมากขึ้น

“ครั้งนี้ด้วยเวลาที่จำกัดมากๆ เราไม่ค่อยมีเวลาไปให้คำแนะนำกับชาวบ้านเท่าไร ได้แต่หยิบจับผ้าลวดลายที่มีอยู่เดิม นำมาออกแบบให้ทันสมัยด้วยฟอร์มและรูปทรงมากขึ้น คาดว่าในโครงการหน้าเราจะมีเวลาไปนั่งคลุกคลีกับชาวบ้าน เพื่อแนะนำการใช้วัสดุใหม่ๆ ให้ชาวบ้านได้ลองทอกันบ้าง แต่การไปในแต่ละภาคในครั้งนี้ ทำให้ได้พบปะกับผ้าของแต่ละชุมชนก็มีความงดงามของลายผ้าที่แตกต่างกันไป แต่หัวใจหลักของการพัฒนา ลวดลายผ้าคือ ชาวบ้านในชุมชนนั้นต้องมีใจที่เปิดรับกับสิ่งใหม่ๆ อย่าปิดกั้นตัวเอง และมีใจรักวิชาการใหม่ๆ อย่างจริงจังด้วย” เพราะการไม่ยอมพัฒนาตัวเองอย่างแท้จริง จะทำให้เสียเวลาทั้งครูผู้สอนและตัวชาวบ้านเองที่ย่ำอยู่กับที่ และต้องเปิดรับเรื่องกระแสเทรนด์สีของโลกด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ใกล้ตัว ด้วยการปรับใช้โทนสีให้เข้ากับตนเองและกลุ่มลูกค้าของตัวเองมากที่สุด

“จากที่ถ่ายเป็นที่ปรึกษาโครงการโอท็อปมาหลายปี สิ่งที่พบคือ สินค้าหากขายไม่ดี มาจากปัญหาคือเดินไปทางไหนก็เจอสินค้าเหมือนๆ กันไปหมด สองคือมีการปรับราคาสินค้ากันเอง สามเราทำอะไรขายดี ร้านอื่นๆ ก็ทำก็อปปีตามกันไปหมด ทำให้ร้านต้นแบบต้องทำสินค้าหนีไปเรื่อยๆ ดังนั้นร้านค้าต้องคิดเสมอว่า เราต้องมีศักดิ์ศรีในการสร้างสรรค์อะไรใหม่ๆ ด้วยตัวเอง แต่บางคนก็บอกว่า เรื่องเทรนด์สีเขาไม่รู้ แต่จริงๆ แล้วเรื่องเทรนด์สีเป็นเรื่องที่ถูกสมมติขึ้นมา เทรนด์สีโลก

ผลงาน : วิระวิษณ์

ผลงาน : พลักฎ์

มีใหม่ๆ ทุกปี เราต้องเข้าไปศึกษาค้นคว้าเทคโนโลยีใหม่ๆ และมานั่งวิเคราะห์ว่า เราชอบอะไร ตรงกับทาร์เก็ตกรุปของเราหรือไม่ แล้วเราก็เป็นผู้กำหนดจากพื้นฐานของเทรนด์โลกด้วยตัวเอง”

โจทย์ของโครงการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม (การออกแบบเครื่องแต่งกายผ้าไหม) ในปีนี้ คือการนำผ้าไหมไทยมาออกแบบให้คนไทยใส่ได้จริงและไม่เขย นักออกแบบจึงมีการปรับแพตเทิร์น เช่น ใส่โครงที่แขน เสื้อผ้าไม่ต้องตีเกล็ด เป็นต้น

“เราเอาใจคนกรุงเทพฯ ที่ต้องการเสฟผ้าไหมไทยที่ไม่เขย ตายคิดว่าเราควรมีโปรเจกต์นี้ไปเรื่อยๆ เพื่อขยายกลุ่มไปได้ให้มากขึ้น และต้องจัดงานกระตุ้นไปเรื่อยๆ ปีละสองครั้ง สำหรับคนผลิตเราต้องพัฒนาลายใหม่ๆ อยู่เรื่อยๆ อย่าหยุดนิ่ง เราอยากลงพื้นที่และลองสอนให้ชาวบ้านลองผสมสีนั้น สีนี้ลงไปใหม่ เพื่อไม่ให้ดูน่าเบื่อ ลองอะไรใหม่ๆ หรือลองใช้สีอะไรที่เรืองแสงดูไหม”

สิ่งที่คาดหวังสำหรับการทำโปรเจกต์นี้ คือการถ่ายภาพอัพโหลดลงในเฟซบุ๊ก สะท้อนว่าผ้าไหมไม่เขยนะ เพราะมีวิถีคิดวิถีสร้างสรรค์ของคนรุ่นใหม่ นำเส้นใยสเปนเด็กซ์ไปผสมทอลงในผ้าไหม กลายเป็นผ้าชนิดใหม่ที่มีเทกซ์เจอร์ที่น่าสนใจ ซึ่งชาวต่างชาติก็ให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก

“ปัจจุบันผ้าไทยยังพัฒนาไปไม่หยุดนิ่ง หากภูมิปัญญาไทยพัฒนาไปเรื่อยๆ เป็นอะไรที่น่าสนใจมากๆ ต่อไปหากเราเปิดประชาคมอาเซียน ใครจะเป็นเบอร์หนึ่งด้านแฟชั่นในเซาท์อีสต์เอเชีย ซึ่งสิงคโปร์เป็นประเทศที่น่ากลัว เพราะงานเขาเรียบร้อย แต่ขายได้จริง แต่เขาสู้แรงงานไทยไม่ได้ เราจึงยังต้องวิ่งต่อไป แต่ให้ระวังเวียดนามในเรื่องแฟชั่น เพราะเวียดนามเน้นงานฝีมือดูตุ๋นที่มีความสวยงามเบียดเรามาแล้ว”